

III

(Valmistelevat säädökset)

NEUVOSTO

Neuvoston 20 päivänä joulukuuta 2007 vahvistama

YHTEINEN KANTA (EY) N:o 3/2008,

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/.../EY antamiseksi ympäristölaatuunormeista vesipolitiikan alalla sekä direktiivien 82/176/ETY, 83/513/ETY, 84/156/ETY, 84/491/ETY, 86/280/ETY ja 2000/60/EY muuttamisesta

(2008/C 71 E/01)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO,
jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 175 artiklan 1 kohdan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen,

ottavat huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

ovat kuulleet alueiden komiteaa,

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä ⁽²⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Pintavesien kemiallinen pilaantuminen on uhka vesiympäristölle ja se voi aiheuttaa muun muassa akuuttia ja kroonista myrkyllisyyttä vesieliöille, kertymistä ekosysteemiin, ja luontotyyppien ja biologisen monimuotoisuuden häviämistä sekä uhkia ihmisten terveydelle. Ensisijaisesti olisi selvitettävä pilaantumisen syyt, ja päästöihin olisi puututtava niiden lähteellä sekä taloudelliselta että ympäristön kannalta mahdollisimman tehokkaasti.
- (2) Kuudennesta ympäristöä koskevasta yhteisön toimintaohjelmasta 22 päivänä heinäkuuta 2002 tehdyn Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen N:o 1600/2002/EY ⁽³⁾ mukaan ympäristö ja terveys sekä

elämänlaatu kuuluvat toimintaohjelman ensisijaisiin ympäristötoimiin, ja toimintaohjelmassa korostetaan erityisesti tarvetta säätää tarkempaa lainsäädäntöä vesipolitiikan alalla.

- (3) Yhteisön vesipolitiikan puitteista 23 päivänä lokakuuta 2000 annetussa direktiivissä 2000/60/EY ⁽⁴⁾ säädetään strategiasta vesien pilaantumisen ehkäisemiseksi ja edellytetään erityisiä pilaantumisen hallinnan lisätoimenpiteitä ja ympäristölaatuunormien asettamista. Tässä direktiivissä asetetaan ympäristölaatuunormit direktiivin 2000/60/EY säännösten ja tavoitteiden mukaisesti.
- (4) Direktiivin 2000/60/EY 4 artiklan ja erityisesti sen 1 kohdan a alakohdan mukaisesti jäsenvaltioiden olisi pantava täytäntöön mainitun direktiivin 16 artiklan 1 ja 8 kohdan mukaiset tarvittavat toimenpiteet, tavoitteena vähentää asteittain prioriteettiaineista aiheutuvaa pilaantumista sekä lopettaa kerralla tai vaiheittain vaarallisten prioriteettiaineiden päästöt ja häviöt.
- (5) Vuoden 2000 jälkeen on annettu useita yhteisön säädöksiä, joissa säädetään direktiivin 2000/60/EY 16 artiklan mukaisista päästöjen hallintatoimista yksittäisten prioriteettiaineiden osalta. Lisäksi monet ympäristönsuojelutoimenpiteet kuuluvat muiden voimassa olevien yhteisön säädösten soveltamisalaan. Sen vuoksi olisi pantava ensisijaisesti täytäntöön voimassa olevat säädökset ja tarkistettava niitä sen sijaan, että säädetään uusista hallintatoimista.

⁽¹⁾ EUVL C 97, 28.4.2007, s. 3.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin lausunto, annettu 22. toukokuuta 2007 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), neuvoston yhteinen kanta, vahvistettu 20. joulukuuta 2007, ja Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ... (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽³⁾ EYVL L 242, 10.9.2002, s. 1.

⁽⁴⁾ EYVL L 327, 22.12.2000, s. 1, direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna päätöksellä N:o 2455/2001/EY (EYVL L 331, 15.12.2001, s. 1).

- (6) Direktiivin 2000/60/EY 16 artiklassa tarkoitetun piste- ja hajakuormituslähteistä peräisin olevien prioriteettiaineiden päästöjen hallinnan osalta olisi kustannustehokkuuden ja oikeasuhteisuuden kannalta suotavaa, että jäsenvaltiot muun voimassa olevan yhteisön lainsäädännön täytäntöönpanon lisäksi sisällyttävät tarvittaessa, direktiivin 2000/60/EY 10 artiklan mukaisesti, asianmukaisia hallintatoimia kullekin vesipiirille mainitun direktiivin 11 artiklan mukaisesti laadittaviin toimenpideohjelmiin.
- (7) Vesipolitiikan alan prioriteettiaineiden luettelon vahvistamisesta ja direktiivin 2000/60/EY muuttamisesta 20 päivänä marraskuuta 2001 tehdystä Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksessä N:o 2455/2001/EY ⁽¹⁾ vahvistetaan ensimmäinen prioriteettiaineiden luettelo, joka sisältää 33 ainetta tai aineryhmää, joiden katsotaan ensisijaisesti edellyttävän toimia yhteisön tasolla. Tietyistä näistä prioriteettiaineista on määritelty vaaralliseksi prioriteettiaineiksi, joiden osalta jäsenvaltioiden olisi pantava täytäntöön tarvittavat toimenpiteet, tavoitteena niiden päästöjen ja häviöiden lopettaminen kerralla tai vaiheittain. Eräät aineet ovat olleet arvioitavana, ja ne olisi luokiteltava. Komission olisi jatkettava prioriteettiaineiden luettelon tarkistamista direktiivin 2000/60/EY 16 artiklassa säädetyn aikataulun mukaisesti ja asetettava aineet tärkeysjärjestykseen toimia varten sovituin perustein, jotka osoittavat vesiympäristölle tai vesiympäristön välityksellä aiheutuvan riskin, ja tehtävä tarvittavat ehdotukset.
- (8) Yhteisön edun kannalta ja pintavesien suojelua koskevan sääntelyn tehostamiseksi on tarkoituksenmukaista asettaa prioriteettiaineiksi luokiteltuja pilaavia aineita koskevat ympäristölaatu normit yhteisön tasolla ja jättää muita pilaavia aineita koskevien määräysten antaminen tarvittaessa jäsenvaltioiden tehtäväksi kansallisella tasolla, sanotun kuitenkaan rajoittamatta asiaa koskevien yhteisön sääntöjen soveltamista. Prioriteettiaineiden luetteloon ei kuitenkaan sisälly kahdeksaa pilaavaa ainetta, jotka kuuluvat direktiivin 76/464/ETY liitteen luetteloon I sisältyvien tiettyjen vaarallisten aineiden päästöjen raja-arvoista ja laatutavoitteista 12 päivänä kesäkuuta 1986 annettun neuvoston direktiivin 86/280/ETY ⁽²⁾ soveltamisalaan ja jotka muodostavat osan niiden aineiden ryhmästä, joiden osalta jäsenvaltioiden olisi toteutettava toimenpiteitä, tavoitteena hyvän kemiallisen tilan saavuttaminen vuoteen 2015 mennessä, jollei direktiivin 2000/60/EY 2 ja 4 artiklasta muuta johdu. Näille pilaaville aineille asetettavat yhteiset normit ovat kuitenkin osoittautuneet hyödyllisiksi, ja niitä koskeva sääntely on syytä säilyttää yhteisön tasolla.
- (9) Tämän vuoksi tämänhetkistä ympäristön laatutavoitteita koskevista säännöksistä, jotka sisältyvät kloorialkali-elektrolyysiteollisuuden elohopeapäästöjen raja-arvoista ja laatutavoitteista 22 päivänä maaliskuuta 1982 annettuun neuvoston direktiiviin 82/176/ETY ⁽³⁾, kadmiumpäästöjen raja-arvoista ja laatutavoitteista 26 päivänä syyskuuta 1983 annettuun neuvoston direktiiviin 83/513/ETY ⁽⁴⁾, muiden alojen kuin kloorialkali-elektrolyysiteollisuuden elohopeapäästöjen raja-arvoista ja laatutavoitteista 8 päivänä maaliskuuta 1984 annettuun neuvoston direktiiviin 84/156/ETY ⁽⁵⁾, heksakloorisykloheksaanipäästöjen raja-arvoista ja laatutavoitteista 9 päivänä lokakuuta 1984 annettuun neuvoston direktiiviin 84/491/ETY ⁽⁶⁾ sekä direktiiviin 86/280/ETY, tulee tarpeettomia ja ne olisi kumottava.
- (10) Kemiallisella pilaantumisella voi olla sekä lyhyen että pitkän aikavälin vaikutuksia vesiympäristöön, ja sen vuoksi ympäristölaatu normien määrittämisen perusteena olisi käytettävä sekä akuutteja että kroonisia vaikutuksia koskevia tietoja. Sen varmistamiseksi, että vesiympäristöä ja ihmisten terveyttä suojellaan riittävästi, vuosikeskiarvoina ilmaistut ympäristölaatu normit olisi määritettävä sellaiselle tasolle, joka suojelee pitkäaikaiselta altistumiselta, sekä lyhytaikaiselta altistumiselta suojelemiseksi olisi määritettävä sallitut enimmäispitoisuudet.
- (11) Direktiivin 2000/60/EY liitteessä V olevassa 1.3.4 kohdassa olevien sääntöjen mukaisesti jäsenvaltiot voivat, kun ne seuraavat ympäristölaatu normien täyttymistä, sallituna enimmäispitoisuutena ilmaistut normit mukaan luetuina, ottaa käyttöön tilastollisia menetelmiä, kuten prosenttipisteisiin perustuvan laskentamenetelmän virheellisten havaintojen (erittäin suuret poikkeamat keskiarvosta) ja väärin lukemien käsittelyä varten riittävän luotettavuuden ja täsmällisyyden tason varmistamiseksi. Jotta seuranta olisi vertailukelpoista jäsenvaltioiden välillä, on tarkoituksenmukaista säätää kyseisiä tilastollisia menetelmiä koskevista yksityiskohtaisista säännöistä komiteamenettelyllä.
- (12) Ympäristölaatu normien arvot olisi tässä vaiheessa useimpien aineiden osalta määritettävä yhteisön tasolla ainoastaan pintavesille. Heksaklooribentseenin, heksaklooributadienin ja elohopean osalta ei kuitenkaan ole mahdollista varmistaa suojelua välillisiltä vaikutuksilta ja sekundaariselta myrkytykseltä sillä, että yhteisön tasolla asetetaan ainoastaan pintavesien ympäristölaatu normit. Tämän vuoksi on tarkoituksenmukaista vahvistaa eliöstöä koskevat ympäristölaatu normit yhteisön tasolla näiden kolmen aineen osalta. Jotta jäsenvaltioille jää liikkumavaraa toimia oman seurantastrategiansa mukaisesti, niiden olisi voitava joko suorittaa seuranta kyseisten ympäristölaatu normien osalta ja soveltaa niitä eliöstöön tai vahvistaa tiukemmat pintavesien ympäristölaatu normit, joilla saavutetaan sama suojelun taso.

⁽¹⁾ EYVL L 331, 15.12.2001, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 181, 4.7.1986, s. 16, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 91/692/ETY (EYVL L 377, 31.12.1991, s. 48).

⁽³⁾ EYVL L 81, 27.3.1982, s. 29, direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 91/692/ETY.

⁽⁴⁾ EYVL L 291, 24.10.1983, s. 1, direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 91/692/ETY.

⁽⁵⁾ EYVL L 74, 17.3.1984, s. 49, direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 91/692/ETY.

⁽⁶⁾ EYVL L 274, 17.10.1984, s. 11, direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 91/692/ETY.

- (13) Lisäksi jäsenvaltioiden olisi voitava määrittää ympäristölaatu- ja eläinlääkintänormit sedimentille ja/tai eliöstölle kansallisella tasolla ja soveltaa kyseisiä ympäristölaatu- ja eläinlääkintänormeja tämän direktiivin liitteessä I olevien vettä koskevien ympäristölaatu- ja eläinlääkintänormien sijaan. Kyseiset ympäristölaatu- ja eläinlääkintänormit olisi laadittava avoimella menettelyllä, johon kuuluvat komissiolle ja muille jäsenvaltioille annettavat ilmoitukset, jotta varmistetaan yhteisön tasolla määritettyä vettä koskevia ympäristölaatu- ja eläinlääkintänormeja vastaava suojelun taso. Komission olisi laadittava yhteenveto näistä ilmoituksista direktiivin 2000/60/EY täytäntöönpanoa koskeviin kertomuksiinsa. Koska sedimentit ja eliöstö ovat edelleen merkittäviä matriiseja, kun jäsenvaltiot seuraavat tiettyjä aineita arvioidakseen ihmisten toimien pitkäaikaisia vaikutuksia ja suuntauksia, jäsenvaltioiden olisi toteutettava toimenpiteitä direktiivin 2000/60/EY 4 artiklan mukaisesti, tavoitteena varmistaa, että pilaantumisen tämänhetkiset tasot eliöstössä ja sedimenteissä eivät merkittävästi nouse.
- (14) Jäsenvaltioiden on noudatettava ihmisten käyttöön tarkoitettujen vesien laadusta 3 päivänä marraskuuta 1998 annettua neuvoston direktiiviä 98/83/EY⁽¹⁾ ja hoidettava juomaveden ottoon käytettäviä pintavesiä direktiivin 2000/60/EY 7 artiklan mukaisesti. Tämä direktiivi olisi sen vuoksi pantava täytäntöön rajoittamatta tiukempia normeja edellyttäviä vaatimuksia.
- (15) Päästöjen pistelähteiden läheisyydessä päästöissä olevat pilaavien aineiden pitoisuudet ovat yleensä korkeampia kuin pitoisuudet ympäröivässä vedessä. Tämän vuoksi jäsenvaltioiden olisi voitava hyödyntää sekoittumisvyöhykkeitä siinä määrin kuin tämä ei estä sitä, että muu osa pintavesimuodostumasta on asianmukaisesti ympäristölaatu- ja eläinlääkintänormien mukainen. Sekoittumisvyöhykkeiden laajuus olisi rajattava päästölähteiden läheisyyteen ja sen olisi oltava oikeasuhteinen.
- (16) On tarpeen tarkistaa, noudatetaanko niitä tavoitteita, joiden mukaan aineiden päästöt on lopetettava kerralla tai vaiheittain tai päästöjä on vähennettävä, kuten direktiivin 2000/60/EY 4 artiklan 1 kohdan a alakohdassa säädetään, sekä tehdä avoimesti arvio näiden velvoitteiden noudattamisesta erityisesti ihmisten toimista aiheutuvien merkittävien päästöjen ja häviöiden osalta. Aikataulu päästöjen ja häviöiden lopettamiselle kerralla tai vaiheittain taikka niiden vähentämiselle voidaan laatia ainoastaan niitä koskevan selvityksen yhteydessä. Myös direktiivin 2000/60/EY 4 artiklan 4–7 kohdan soveltamisen arvioinnin olisi oltava mahdollista. Lisäksi tarvitaan asianmukainen väline aineiden luonnostaan tai luonnon prosessien tuloksena tapahtuvien häviöiden määrän määrittämiseksi; näissä tapauksissa on mahdotonta lopettaa kerralla tai vaiheittain aineiden pääsy ympäristöön kaikista mahdollisista lähteistä. Näiden tarpeiden huomioon ottamiseksi kunkin jäsenvaltion olisi laadittava selvitys päästöistä ja häviöistä kunkin alueellaan sijaitsevan vesipiirin tai vesipiirin osan osalta.
- (17) Työn päällekkäisyyden välttämiseksi kyseisiä selvityksiä laadittaessa ja selvitysten ja muiden pintavesien suojelun alalla käytettävien välineiden yhdenmukaisuuden varmistamiseksi jäsenvaltioiden olisi käytettävä direktiivin 2000/60/EY ja epäpuhtauksien päästöjä ja siirtoja koskevan eurooppalaisen rekisterin perustamisesta 18 päivänä tammikuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 166/2006⁽²⁾ mukaisesti kerättyjä tietoja.
- (18) Jotta jäsenvaltioiden tarpeet voitaisiin ottaa huomioon paremmin, jäsenvaltioiden olisi voitava valita sopiva vuoden pituinen viitejakso selvityksen perustietojen mittaamiseksi. Olisi kuitenkin otettava huomioon se, että torjunta-aineiden käytöstä aiheutuvat häviöt voivat vaihdella huomattavasti vuodesta toiseen, koska aineiden käyttömäärät voivat olla erilaisia esimerkiksi erilaisten ilmasto-olosuhteiden vuoksi. Tämän vuoksi jäsenvaltioiden olisi voitava valita kolmen vuoden viitejakso kasvinsuojeluaineiden markkinoille saattamisesta 15 päivänä heinäkuuta 1991 annetun neuvoston direktiivin 91/414/ETY⁽³⁾ soveltamisalaan kuuluvien tiettyjen aineiden osalta.
- (19) Selvityksen optimoimiseksi on tarkoituksenmukaista asettaa määräaika, johon mennessä komissio varmistaa, että päästöt ja häviöt lähestyvät direktiivin 2000/60/EY 4 artiklan 1 kohdan a alakohdan tavoitteita, jollei mainitun direktiivin 4 artiklan 4 ja 5 kohdasta muuta johdu.
- (20) Useat jäsenvaltiot kärsivät sellaisesta pilaantumisesta, jonka lähde on niiden lainkäyttövallan ulkopuolella. Sen vuoksi on tarkoituksenmukaista täsmentää, että jäsenvaltion ei katsota rikkovan tämän direktiivin mukaisia velvoitteitaan, jos ympäristölaatu- ja eläinlääkintänormit ylittävät valtioiden rajat ylittävän pilaantumisen seurauksena, edellyttäen, että tietyt edellytykset täyttyvät ja että jäsenvaltio on tarvittaessa käyttänyt hyväkseen direktiivin 2000/60/EY asiaan liittyviä säännöksiä.
- (21) Komissio tarkastelee tarvetta toteuttaa yhteisön laajuisia lisätoimia jäsenvaltioiden selvitysten perusteella ja tekee tarvittavat asiaan liittyvät ehdotukset.

⁽²⁾ EUVL L 33, 4.2.2006, s. 1.

⁽³⁾ EYVL L 230, 19.8.1991, s. 1, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission direktiivillä 2007/50/EY (EUVL L 202, 3.8.2007, s. 15).

⁽¹⁾ EYVL L 330, 5.12.1998, s. 32, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna vuoden 2005 liittymisasiakirjalla.

- (22) Perusteet hitaasti hajoavien, eliöstöön kertyvien ja myrkyllisten aineiden sekä direktiivissä 2000/60/EY tarkoitettujen muiden aineiden, jotka antavat aiheita huoleen, erityisesti erittäin hitaasti hajoavien ja eliöstöön erittäin paljon kertyvien aineiden, yksilöimiselle sisältyvät riskinarviointia koskevaan tekniseen ohjeasiakirjaan, jolla tuetaan neuvoston direktiivin 67/548/ETY mukaisesti ilmoitettujen aineiden ihmisille ja ympäristölle aiheuttamien vaarojen arviointiperiaatteiden vahvistamisesta 20 päivänä heinäkuuta 1993 annetun komission direktiivin 93/67/ETY⁽¹⁾, olemassa olevien aineiden ihmisille ja ympäristölle aiheuttamien riskien arviointia koskevien periaatteiden vahvistamisesta neuvoston asetuksen (ETY) N:o 793/93 mukaisesti 28 päivänä kesäkuuta 1994 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1488/94⁽²⁾ ja biosidituotteiden markkinoille saattamisesta 16 päivänä helmikuuta 1998 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 98/8/EY⁽³⁾ täytäntöönpanoa. Yhteisön säädösten yhdenmukaisuuden varmistamiseksi olisi sovellettava ainoastaan näitä perusteita aineisiin, joita tarkastellaan päätöksen N:o 2455/2001/EY mukaisesti, ja direktiivin 2000/60/EY liite X olisi korvattava vastaavasti.
- (23) Direktiivin 2000/60/EY liitteessä IX luetelluissa direktiiveissä säädetyt velvoitteet sisältyvät jo ympäristön pilaantumisen ehkäisemisen ja vähentämisen yhtenäistämiseksi 24 päivänä syyskuuta 1996 annettuun neuvoston direktiiviin 96/61/EY⁽⁴⁾ sekä direktiiviin 2000/60/EY, ja ainakin sama suojelun taso turvataan, jos ympäristönlautunormit säilytetään tai niitä tarkistetaan. Jotta varmistetaan yhdenmukainen lähestymistapa pintavesien kemialliseen pilaantumiseen sekä yksinkertaistetaan ja selvennetään voimassa olevaa yhteisön lainsäädäntöä kyseisellä alalla, on tarpeen kumota direktiivin 2000/60/EY nojalla 22 päivästä joulukuuta 2012 alkaen direktiivit 82/176/ETY, 83/513/ETY, 84/156/ETY, 84/491/ETY ja 86/280/ETY.
- (24) Direktiivissä 2000/60/EY tarkoitettut suositukset, erityisesti myrkyllisyyttä, ympäristömyrkyllisyyttä ja ympäristöä käsittelevän tiedekomitean suositukset, on otettu huomioon.
- (25) Paremmasta lainsäädännöstä tehdyn toimielinten välisen sopimuksen⁽⁵⁾ 34 kohdan mukaisesti jäsenvaltioita kannustetaan laatimaan itseään varten ja yhteisön edun vuoksi omia taulukoitaan, joista ilmenee mahdollisuuksien mukaan direktiivin ja kansallisen lainsäädännön osaksi saattamista koskevien toimenpiteiden välinen vastaavuus, ja julkaisemaan ne.
- (26) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän direktiivin tavoitetta, eli pintaveden hyvää kemiallista tilaa

asettamalla ympäristönlautunormeja prioriteettiaineita ja tiettyjä muita pilaavia aineita varten, vaan se voidaan pintavesien saman suojelun tason säilyttämiseksi kaikkialla yhteisössä saavuttaa paremmin yhteisön tasolla, joten yhteisö voi toteuttaa toimenpiteitä perustamissopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tämän tavoitteen saavuttamiseksi tarpeen.

- (27) Tämän direktiivin täytäntöön panemiseksi tarvittavista toimenpiteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY⁽⁶⁾ mukaisesti.
- (28) Komissiolle olisi erityisesti siirrettävä toimivalta muuttaa liitteessä I olevan B osan 3 kohtaa. Koska kyseinen toimenpide on laajakantoinen ja sillä muutetaan tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia tai täydennetään sitä lisäämällä siihen uusia muita kuin keskeisiä osia, se on hyväksyttävä päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklassa säädettävä valvonnan käsitettävää sääntelymenettelyä noudattaen.

OVAT ANTANEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Kohde

Tässä direktiivissä asetetaan prioriteettiaineiden ja tiettyjen muiden pilaavien aineiden ympäristönlautunormit direktiivin 2000/60/EY 16 artiklan mukaisesti, tavoitteena pintaveden hyvän kemiallisen tilan saavuttaminen direktiivin 2000/60/EY 4 artiklan säännösten ja tavoitteiden mukaisesti.

2 artikla

Määritelmät

Tässä direktiivissä sovelletaan direktiivissä 2000/60/EY säädetytjä määritelmiä.

3 artikla

Ympäristönlautunormit

1. Tämän direktiivin 1 artiklan ja direktiivin 2000/60/EY 4 artiklan mukaisesti jäsenvaltioiden on sovellettava tämän direktiivin liitteessä I olevassa A osassa vahvistettuja ympäristönlautunormeja pintavesimuodostumiin.

⁽¹⁾ EYVL L 227, 8.9.1993, s. 9.

⁽²⁾ EYVL L 161, 29.6.1994, s. 3.

⁽³⁾ EYVL L 123, 24.4.1998, s. 1.

⁽⁴⁾ EYVL L 257, 10.10.1996, s. 26.

⁽⁵⁾ EUVL C 321, 31.12.2003, s. 1.

⁽⁶⁾ EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23, päätös sellaisena kuin se on muutettuna päätöksellä 2006/512/EY (EUVL L 200, 22.7.2006, s. 11).

Jäsenvaltioiden on sovellettava ympäristölaatu normeja pintavesimuodostumiin liitteessä I olevassa B osassa säädettyjen vaatimusten mukaisesti.

2. Jäsenvaltiot voivat päättää soveltaa sedimenttejä ja/tai eliöstöjä koskevia ympäristölaatu normeja tiettyihin pintavesijaotteluryhmiin liitteessä I olevassa A osassa säädettyjen ympäristölaatu normien sijaan. Tätä vaihtoehtoa soveltavien jäsenvaltioiden on:

- a) sovellettava elohopeaan ja elohopeayhdisteisiin ympäristölaatu normia 20 µg/kg ja/tai heksaklooribentseeniin ympäristölaatu normia 10 µg/kg ja/tai heksaklooributadieniin ympäristölaatu normia 55 µg/kg kudosta (tuorepainoa) kohti, valiten kaloista, nilviäisistä, äyriäisistä ja muista eliöistä sopivimman indikaattorin;
- b) vahvistettava ja sovellettava erikseen määriteltyihin aineisiin sedimenttiä ja/tai eliöstöä koskevia ympäristölaatu normeja, jotka ovat muita kuin a alakohdassa mainitut ympäristölaatu normit. Tällaisten ympäristölaatu normien on tarjottava vähintään samantasoinen suoja kuin liitteessä I olevassa A osassa säädetty vettä koskevat ympäristölaatu normit;
- c) määritettävä a ja b alakohdassa mainittujen aineiden osalta seurantatiheys eliöstössä ja/tai sedimentissä. Seuranta toteutetaan kuitenkin vähintään kerran vuodessa, jollei muu aikaväli ole teknisen tietämyksen ja asiantuntija-arvioiden johdosta perusteltu; ja
- d) ilmoitettava komissiolle ja muille jäsenvaltioille direktiivin 2000/60/EY 21 artiklassa tarkoitetun komitean välityksellä kyseessä olevat aineet, joille on vahvistettu ympäristölaatu normit b alakohdan mukaisesti, syyt ja perusteet kyseisen menettelytavan käytölle, vahvistetut vaihtoehtoiset ympäristölaatu normit ja niiden määrittelyssä käytetyt tiedot ja menetelmät, pintavesijaotteluryhmät, joihin niitä sovellettaisiin sekä suunniteltu seurantatiheys ja sen perustelut.

Komissio liittää edellä d alakohdassa ja liitteessä I olevan A osan viii alaviitteessä tarkoitettuihin ilmoituksista laaditun yhteenvedon direktiivin 2000/60/EY 18 artiklan mukaisesti julkaistuihin kertomuksiin.

3. Jäsenvaltioiden on järjestettävä direktiivin 2000/60/EY 8 artiklan mukaisesti suoritettavan veden tilan seurannan perusteella niiden liitteessä I olevassa A osassa lueteltujen prioriteettiaineiden pitoisuuksien pitkäaikaisten muutossuuntien analysointi, joita yleensä kerääntyy sedimenttiin ja/tai eliöstöön (kiinnittäen erityistä huomiota aineisiin nro 2, 5, 6, 7, 12, 15, 16, 17, 18, 20, 21, 26, 28 ja 30). Jollei direktiivin 2000/60/EY 4 artiklasta muuta johdu, jäsenvaltioiden on toteutettava toimenpiteitä, joiden tavoitteena on varmistaa, että tällaiset pitoisuudet sedimentissä ja/tai asiaankuuluvassa eliöstössä eivät nouse merkittävästi.

Jäsenvaltioiden on määritettävä seurantatiheys sedimentissä ja/tai eliöstössä niin, että saadaan riittävästi tietoja luotettavaa pitkän aikavälin analyysiä varten. Seuranta olisi ohjeellisesti toteutettava kolmen vuoden välein, jollei muu aikaväli ole teknisen tietämyksen ja asiantuntija-arvioiden johdosta perusteltu.

4. Komissio tarkastelee teknistä ja tieteellistä kehitystä, mukaan luettuina direktiivin 2000/60/EY 16 artiklan 2 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettujen riskinarviointien päätelmät ja asetuksen (EY) N:o 1907/2006 119 artiklan mukaisesti julkisesti saataville saatetut tiedot aineiden rekisteröinnistä, ja ehdottaa tarvittaessa tämän direktiivin liitteessä I olevassa A osassa säädettyjen ympäristölaatu normien tarkistamista EY:n perustamissopimuksen 251 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen ja direktiivin 2000/60/EY 16 artiklan 4 kohdassa säädetyn aikataulun mukaisesti.

5. Tämän direktiivin liitteessä I olevan B osan 3 kohtaa voidaan muuttaa päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

4 artikla

Sekoittumisvyöhykkeet

1. Jäsenvaltiot voivat nimetä päästölähteiden läheisyydessä sijaitsevia sekoittumisvyöhykkeitä. Yhden tai useamman pilaavan aineen pitoisuudet voivat tällaisilla sekoittumisvyöhykkeillä ylittää kyseisiä aineita koskevat ympäristölaatu normit sikäli kun ne eivät vaikuta siihen, että muu osa pintavesimuodostumasta on kyseisten normien mukainen.

2. Jäsenvaltioiden, jotka nimeävät sekoittumisvyöhykkeitä, on sisällytettävä kuvaus sovelletuista lähestymistavoista ja menetelmistä tällaisten vyöhykkeiden määrittämiseksi direktiivin 2000/60/EY 13 artiklan mukaisesti laadittuihin vesipiirien hoitosuunnitelmiin.

3. Sekoittumisvyöhykkeitä nimeävien jäsenvaltioiden on varmistettava, että tällaisten vyöhykkeiden laajuus:

a) rajataan päästölähteiden läheisyyteen;

b) on oikeassa suhteessa päästölähteen kohdalla esiintyvien pilaavien aineiden pitoisuuksiin ja pilaavien aineiden päästöjä koskeviin edellytyksiin, jotka sisältyvät direktiivin 2000/60/EY 11 artiklan 3 kohdan g alakohdassa ja muussa asiaan liittyvässä yhteisön lainsäädännössä tarkoitettuun ennalta tapahtuvaan sääntelyyn, kuten ennalta annettaviin lupiin, sovellettavan parhaan käytettävissä olevan tekniikan ja direktiivin 2000/60/EY 10 artiklan mukaisesti, erityisesti sen jälkeen, kun nämä ennalta tapahtuvat sääntelyt on arvioitu uudelleen.

5 artikla

Selvitys päästöistä ja häviöistä

1. Jäsenvaltioiden on direktiivin 2000/60/EY 5 ja 8 artiklan ja asetuksen (EY) N:o 166/2006 mukaisesti kerättävä tietoja käytännön laadittava selvitys kaikkien tämän direktiivin liitteessä I olevassa A osassa lueteltujen prioriteettiaineiden ja pilaavien aineiden päästöistä ja häviöistä kunkin alueellaan sijaitsevan vesipiirin tai vesipiirin osan osalta.

2. Viitejakso pilaavien aineiden arvioiduille arvoille, jotka merkitään 1 kohdassa tarkoitettuihin selvityksiin, on yksi vuosi vuosina 2008–2010.

Direktiivin 91/414/ETY soveltamisalaan kuuluvien prioriteettiaineiden tai pilaavien aineiden osalta arvot voidaan kuitenkin laskea vuosien 2008, 2009 ja 2010 keskiarvoina.

3. Jäsenvaltioiden on toimitettava tämän artiklan 1 kohdan mukaisesti laaditut selvitykset, mukaan luettuina niitä koskevat viitejaksot, komissiolle direktiivin 2000/60/EY 15 artiklan 1 kohdassa säädettyjen raportointivaatimusten mukaisesti.

4. Jäsenvaltioiden on ajantasaistettava selvityksensä direktiivin 2000/60/EY 5 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen analyysien tarkistusten yhteydessä.

Viitejakso arvojen määrittämiselle ajantasaistetuissa selvityksissä on kyseisen analyysin päätökseen saattamista edeltävä vuosi. Direktiivin 91/414/ETY soveltamisalaan kuuluvien prioriteettiaineiden tai pilaavien aineiden osalta arvot voidaan kuitenkin laskea keskiarvoina kolmelta vuodelta, jotka edeltävät analyysin saattamista päätökseen.

Jäsenvaltioiden on julkaistava ajantasaistetut selvitykset direktiivin 2000/60/EY 13 artiklan 7 kohdan mukaisesti ajantasaistetuissa vesipiirien hoitosuunnitelmissaan.

5. Komission on varmistettava viimeistään vuonna 2025, että selvityksessä mainittujen päästöjen ja häviöiden osalta edetään kohti direktiivin 2000/60/EY 4 artiklan 1 kohdan a alakohdan iv alakohdassa säädettyjen vähentämis- tai lopettamistavoitteiden täyttämistä, ellei mainitun direktiivin 4 artiklan 4 ja 5 kohdasta muuta johdu.

6 artikla

Valtioiden rajat ylittävä vesien pilaantuminen

1. Jäsenvaltio ei riko tämän direktiivin mukaisia velvoitteitaan ympäristölaatuunormien ylittymisen seurauksena, jos se voi osoittaa, että

a) ylittyminen johtui pilaavien aineiden lähteestä, joka oli sen kansallisen lainkäyttövallan ulkopuolella;

b) se ei tällaisen valtioiden rajat ylittävän pilaantumisen vuoksi voinut toteuttaa tehokkaita toimenpiteitä asiaa koskevien ympäristölaatuunormien täyttämiseksi; ja

c) se oli soveltanut direktiivin 2000/60/EY 3 artiklassa säädettyjä yhteensovittamisjärjestelyjä ja käyttänyt tarpeen mukaan hyväkseen kyseisen direktiivin 4 artiklan 4, 5 ja 6 kohdan säännöksiä sellaisten vesimuodostumien osalta, joissa esiintyy valtioiden rajat ylittävää pilaantumista.

2. Jäsenvaltioiden on käytettävä direktiivin 2000/60/EY 12 artiklassa säädettyä järjestelyä tarvittavien tietojen toimittamiseksi komissiolle tämän artiklan 1 kohdassa mainituissa tilanteissa ja toimitettava yhteenveto rajat ylittävän pilaantumisen osalta toteutetuista toimenpiteistä asiaa koskevassa vesipiirin hoitosuunnitelmassa direktiivin 2000/60/EY 15 artiklan 1 kohdassa säädettyjen raportointivaatimusten mukaisesti.

7 artikla

Tarkistaminen

Komissio tarkastelee tarvetta toteuttaa erityisiä yhteisön laajuisia lisätoimia, kuten päästöjen hallintaa, käyttämällä arviointiperustanaan jäsenvaltioiden selvityksiä, mukaan luettuina direktiivin 2000/60/EY 12 artiklan mukaiset selvitykset ja erityisesti ne, joissa tarkastellaan myös valtioiden rajat ylittävää vesien pilaantumista. Komissio tiedottaa päätelmistään Euroopan parlamentille ja neuvostolle direktiivin 2000/60/EY 18 artiklan 1 kohdan mukaisesti laadittavassa kertomuksessa ja tekee siinä yhteydessä tarvittaessa asiaankuuluvia ehdotuksia.

8 artikla

Direktiivin 2000/60/EY muuttaminen

Korvataan direktiivin 2000/60/EY liite X tämän direktiivin liitteen II mukaisesti.

9 artikla

Direktiivien 82/176/ETY, 83/513/ETY, 84/156/ETY, 84/491/ETY ja 86/280/ETY muuttaminen

1. Poistetaan direktiiveissä 82/176/ETY, 83/513/ETY, 84/156/ETY ja 84/491/ETY oleva liite II.

2. Poistetaan otsikko B direktiivin 86/280/ETY liitteessä II olevista I–XI osasta.

10 artikla

Direktiivien 82/176/ETY, 83/513/ETY, 84/156/ETY, 84/491/ETY ja 86/280/ETY kumoaminen

1. Kumotaan direktiivit 82/176/ETY, 83/513/ETY, 84/156/ETY, 84/491/ETY ja 86/280/ETY 22 päivästä joulukuuta 2012.

2. Ennen 22 päivää joulukuuta 2012 jäsenvaltiot voivat harjoittaa seuranta- ja raportointia direktiivin 2000/60/EY 5, 8 ja 15 artiklan mukaisesti sen sijaan, että ne noudattaisivat tämän osalta tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja direktiivejä.

11 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on annettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset viimeistään ... (*).

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitettuihin kysymyksiin antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

12 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

13 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty ...

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja

(*) 18 kuukautta tämän direktiivin voimaantulopäivän jälkeen.

LIITE I

Prioriteettiaineiden ja tiettyjen muiden pilaavien aineiden ympäristölaatusormit

A OSA: YMPÄRISTÖNLAATUNORMIT (EQS)

AA: vuosikeskiarvo

MAC: sallittu enimmäispitoisuus

Yksikkö: (µg/l)

Määrä	Aineen nimi	CAS-numero ⁽¹⁾	AA-EQS ⁽²⁾ Sisämaan pintavedet ⁽³⁾	AA-EQS ⁽²⁾ Muut pintavedet	MAC-EQS ⁽⁴⁾ Sisämaan pintavedet ⁽³⁾	MAC-EQS ⁽⁴⁾ Muut pintavedet
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
(1)	alakloori	15972-60-8	0,3	0,3	0,7	0,7
(2)	antraseeni	120-12-7	0,1	0,1	0,4	0,4
(3)	atratsiini	1912-24-9	0,6	0,6	2,0	2,0
(4)	bentseeni	71-43-2	10	8	50	50
(5)	bromatut difenyylicetterit ⁽⁵⁾	32534-81-9	0,0005	0,0002	ei sovelleta	ei sovelleta
(6)	kadmium ja kadmium-yhdisteet (veden kovuus-luokasta riip- puen) ⁽⁶⁾	7440-43-9	≤ 0,08 (luokka 1) 0,08 (luokka 2) 0,09 (luokka 3) 0,15 (luokka 4) 0,25 (luokka 5)	0,2	≤ 0,45 (luokka 1) 0,45 (luokka 2) 0,6 (luokka 3) 0,9 (luokka 4) 1,5 (luokka 5)	
(6a)	hiilitetrakloridi ⁽⁷⁾	56-23-5	12	12	ei sovelleta	ei sovelleta
(7)	C ₁₀₋₁₃ -kloorialkaanit	85535-84-8	0,4	0,4	1,4	1,4
(8)	klorfenvinfossi	470-90-6	0,1	0,1	0,3	0,3
(9)	klorpyrifossi (klorpyrifossi- etyyli)	2921-88-2	0,03	0,03	0,1	0,1
(9a)	syklodieeni-torjunta-aineet: aldriini ⁽⁷⁾ dieldriini ⁽⁷⁾ endriini ⁽⁷⁾ isodriini ⁽⁷⁾	309-00-2 60-57-1 72-20-8 465-73-6	Σ = 0,01	Σ = 0,005	ei sovelleta	ei sovelleta
(9b)	kokonais-DDT ⁽⁸⁾ ⁽⁷⁾	ei sovelleta	0,025	0,025	ei sovelleta	ei sovelleta
	para-para-DDT ⁽⁷⁾	50-29-3	0,01	0,01	ei sovelleta	ei sovelleta
(10)	1,2-dikloori-etaani	107-06-2	10	10	ei sovelleta	ei sovelleta
(11)	dikloorimetaani	75-09-2	20	20	ei sovelleta	ei sovelleta
(12)	di(2-etyyliheksyyli) ftalaatti (DEHP)	117-81-7	1,3	1,3	ei sovelleta	ei sovelleta
(13)	diuroni	330-54-1	0,2	0,2	1,8	1,8
(14)	endosulfaani	115-29-7	0,005	0,0005	0,01	0,004
(15)	fluoranteeni	206-44-0	0,1	0,1	1	1

Määrä	Aineen nimi	CAS-numero ⁽¹⁾	AA-EQS ⁽²⁾ Sisämaan pintavedet ⁽³⁾	AA-EQS ⁽²⁾ Muut pintavedet	MAC-EQS ⁽⁴⁾ Sisämaan pintavedet ⁽³⁾	MAC-EQS ⁽⁴⁾ Muut pintavedet
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
(16)	heksakloori-bentseeni	118-74-1	0,01 ⁽⁹⁾	0,01 ⁽⁹⁾	0,05	0,05
(17)	heksakloori-butadieeni	87-68-3	0,1 ⁽⁹⁾	0,1 ⁽⁹⁾	0,6	0,6
(18)	heksakloori-sykloheksaani	608-73-1	0,02	0,002	0,04	0,02
(19)	isoproturoni	34123-59-6	0,3	0,3	1,0	1,0
(20)	lyijy ja lyijy-yhdisteet	7439-92-1	7,2	7,2	ei sovelleta	ei sovelleta
(21)	elohopea ja elohopea-yhdisteet	7439-97-6	0,05 ⁽⁹⁾	0,05 ⁽⁹⁾	0,07	0,07
(22)	naftaleeni	91-20-3	2,4	1,2	ei sovelleta	ei sovelleta
(23)	nikkeli ja nikkeliyhdisteet	7440-02-0	20	20	ei sovelleta	ei sovelleta
(24)	nonyylifenoli (4-nonyyli-fenoli)	104-40-5	0,3	0,3	2,0	2,0
(25)	oktyylifenoli (4-(1,1',3,3'-tetrametyyli- butyyli)-fenoli)	140-66-9	0,1	0,01	ei sovelleta	ei sovelleta
(26)	pentakloori-bentseeni	608-93-5	0,007	0,0007	ei sovelleta	ei sovelleta
(27)	pentakloori-fenoli	87-86-5	0,4	0,4	1	1
(28)	polyaromaatti-set hiilivedyt (PAH) ⁽¹⁰⁾	ei sovelleta	ei sovelleta	ei sovelleta	ei sovelleta	ei sovelleta
	bentso(a)pyreeni	50-32-8	0,05	0,05	0,1	0,1
	bentso(b)-fluoranteeni	205-99-2	$\Sigma = 0,03$	$\Sigma = 0,03$	ei sovelleta	ei sovelleta
	bentso(k)-fluoranteeni	207-08-9				
	bentso(g,h,i)-peryleeni	191-24-2	$\Sigma = 0,002$	$\Sigma = 0,002$	ei sovelleta	ei sovelleta
	indeno(1,2,3-cd)pyreeni	193-39-5				
(29)	simatsiini	122-34-9	1	1	4	4
(29a)	tetrakloori-eteeni (tetrakloori- etyleni) ⁽⁷⁾	127-18-4	10	10	ei sovelleta	ei sovelleta
(29b)	trikloori-eteeni (trikloori- etyleni) ⁽⁷⁾	79-01-6	10	10	ei sovelleta	ei sovelleta

Määrä	Aineen nimi	CAS-numero ⁽¹⁾	AA-EQS ⁽²⁾ Sisämaan pintavedet ⁽³⁾	AA-EQS ⁽²⁾ Muut pintavedet	MAC-EQS ⁽⁴⁾ Sisämaan pintavedet ⁽³⁾	MAC-EQS ⁽⁴⁾ Muut pintavedet
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
(30)	tributyylitri-nayhdisteet (tributyylitri-nayhdiste-kationi)	36643-28-4	0,0002	0,0002	0,0015	0,0015
(31)	trikloori-bentseenit	12002-48-1	0,4	0,4	ei sovelleta	ei sovelleta
(32)	trikloori-metaani	67-66-3	2,5	2,5	ei sovelleta	ei sovelleta
(33)	trifluraliini	1582-09-8	0,03	0,03	ei sovelleta	ei sovelleta

⁽¹⁾ CAS: Chemical Abstracts Service.

⁽²⁾ Tämä parametri on vuosikeskiarvona ilmaistu ympäristölaatuunormi (AA-EQS). Sitä sovelletaan kaikkien isomeerien kokonaispitoisuuteen, jollei toisin säädetä.

⁽³⁾ Sisämaan pintavedet käsittävät joet ja järvet sekä niihin liittyvät keinotekoiset tai voimakkaasti muutetut vesimuodostumat.

⁽⁴⁾ Tämä parametri on sallittuna enimmäispitoisuutena ilmaistu ympäristölaatuunormi (MAC-EQS). Kun parametrin MAC-EQS kohdalle on merkitty "ei sovelleta", AA-EQS-arvojen katsotaan tarjoavan suojan lyhytaikaisilta pilaantumishuipuilta jatkuvissa päästöissä, koska ne ovat merkittävästi alhaisempia kuin akuutin myrkyllisyyden perusteella johdetut arvot.

⁽⁵⁾ Päätöksessä N:o 2455/2001/EY mainittuihin bromattuihin difenyylieteereihin (N:o 5) kuuluvien prioriteettiaineiden osalta ympäristölaatuunormi perustuu ainoastaan yhdistenumeroille 28, 47, 99, 100, 153 ja 154.

⁽⁶⁾ Kadmiumin ja kadmiumyhdisteiden (N:o 6) osalta ympäristölaatuunormit vaihtelevat riippuen veden kovuudesta eriteltynä viiteen luokkaan: luokka 1 < 40 mg CaCO₃/l, luokka 2: 40 — < 50 mg CaCO₃/l, luokka 3: 50 — < 100 mg CaCO₃/l, luokka 4: 100 — < 200 mg CaCO₃/l ja luokka 5: ≥ 200 mg CaCO₃/l.

⁽⁷⁾ Tämä aine ei ole prioriteettiaine, vaan muu pilaava aine; tällaisten aineiden kohdalla ympäristölaatuunormit vastaavat ennen tämän direktiivin voimaantuloa sovelletussa lainsäädännössä vahvistettuja normeja.

⁽⁸⁾ Kokonais-DDT on isomeerien 1,1,1-trikloori-2, 2-bis (p-kloorifenyyli)etaanin (CAS-numero 50-29-3), EU-numero 200-024-3), 1,1,1-trikloori-2 (o-kloorifenyyli)-2-(p-kloorifenyyli) etaanin (CAS-numero 789-02-6), EU-numero 212-332-5), 1,1-dikloori-2,2 bis (p-kloorifenyyli) etyleenin (CAS-numero 72-55-9, EU-numero 200-784-6), ja 1,1-dikloori-2,2 bis (p-kloorifenyyli) etaanin (CAS-numero 7254-8, EU-numero 200-783-0) summa.

⁽⁹⁾ Jos jäsenvaltiot eivät sovelleta eliöstön ympäristölaatuunormeja, niiden on otettava käyttöön tiukempi vettä koskeva ympäristölaatuunormi, jotta saavutettaisiin sama suojelun taso kuin 3 artiklan 2 kohdassa säädettyjen eliöstöä koskevien ympäristölaatuunormien avulla. Niiden on ilmoitettava komissiolle ja muille jäsenvaltioille direktiivin 2000/60/EY 21 artiklassa tarkoitetun komitean välityksellä syyt ja perusteet kyseisen menettelytavan käytölle, vahvistetut vaihtoehtoiset vettä koskevat ympäristölaatuunormit ja niiden määrittelyssä käytetyt tiedot ja menetelmät sekä pintavesijaotteluryhmät, joihin niitä sovellettaisiin.

⁽¹⁰⁾ Polyaromaattisiin hiilivetyihin (N:o 28) kuuluvien prioriteettiaineiden osalta on noudatettava kutakin yksittäistä ympäristölaatuunormia, eli bentso(a)pyreenin pitoisuuden, bentso(b)fluoranteenin ja bentso(k)fluoranteenin yhteenlasketun pitoisuuden ja bentso(g,h,i)perylenein ja indeno(1,2,3-cd)pyreenin yhteenlasketun pitoisuuden ympäristölaatuunormeja.

B OSA: A OSASSA MAINITTUJEN YMPÄRISTÖLAATUNORMIEN SOVELTAMINEN

1. Taulukon sarakkeet 4 ja 5: Missä tahansa pintavesimuodostumassa ympäristölaatuunormin vuosikeskiarvon soveltaminen tarkoittaa, että jokaisessa edustavassa vesimuodostuman seurantapisteessä eri aikoina yhden vuoden ajanjaksolla mitattujen pitoisuuksien aritmeettinen keskiarvo ei ylitä normia.

Aritmeettisen keskiarvon laskentatavan ja käytettävän analyysimenetelmän on oltava Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/60/EY ⁽¹⁾ mukaisten kemikaalien seurantaa ja analyysien tuloksia koskevien teknisten tarkennusten hyväksymisestä ... päivänä ...kuuta ... tehdyn komission päätöksen .../... mukaisia, mukaan luettuna ympäristölaatuunormin soveltamistapa silloin, kun ei ole käytettävissä asianmukaista analyysimenetelmää, joka täyttäisi vähimmäissuoritusperusteet.

2. Taulukon sarakkeet 6 ja 7: Missä tahansa vesimuodostumassa ympäristölaatuunormin suurimman sallitun pitoisuuden soveltaminen tarkoittaa, että mitattu pitoisuus vesimuodostuman missä tahansa edustavassa seurantapisteessä ei ylitä normia.

Direktiivin 2000/60/EY liitteessä V olevan 1.3.4 kohdan mukaisesti jäsenvaltiot voivat kuitenkin ottaa käyttöön tilastollisia menetelmiä, kuten prosenttipisteisiin perustuvan laskentamenetelmän, jotta suurimman sallitun pitoisuuden ympäristölaatuunormin noudattamiselle voidaan määrittellä hyväksyttävä luotettavuuden ja tarkkuustaso. Jos jäsenvaltiot ottavat käyttöön tällaisia tilastollisia menetelmiä, niissä on noudatettava direktiivin 2000/60/EY 21 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun menettelyn mukaisesti vahvistettuja yksityiskohtaisia sääntöjä.

3. Kadmiumia, lyijyä, elohopeaa ja nikkeliä (jäljempänä 'metalleja') lukuun ottamatta tässä liitteessä määritetyt ympäristölaatuunormit ilmaistaan kokonaispitoisuuksina koko vesinäytteessä. Metallien tapauksessa ympäristölaatuunormi viittaa liukoiseen pitoisuuteen eli liuosfaasiin vesinäytteessä, joka on saatu suodattamalla 0,45 µm:n suodattimella tai jonkin muun vastaavan esikäsittelyn avulla.

Arvioidessaan seurantatuloksia suhteessa ympäristölaatuunormeihin jäsenvaltiot voivat ottaa huomioon:

- a) metallien ja metalliyhdisteiden luonnolliset taustapitoisuudet, jos ne estävät ympäristölaatuunormin arvon noudattamisen; ja
- b) veden kovuuden, pH:n tai muut veden laadun parametrit, jotka vaikuttavat metallien biosaataavuuteen.

⁽¹⁾ EUVL L ...

LIITE II

Korvataan direktiivin 2000/60/EY liite X seuraavasti:

"LIITE X

Vesipolitiikan alan prioriteettiaineiden luettelo

Määrä	CAS-numero ⁽¹⁾	EU-numero ⁽²⁾	Prioriteettiaineen nimi ^(*)	Yksilöity vaaralliseksi prioriteetti-aineeksi
(1)	15972-60-8	240-110-8	alakloori	
(2)	120-12-7	204-371-1	antraseeni	X
(3)	1912-24-9	217-617-8	atratsiini	
(4)	71-43-2	200-753-7	bentseeni	
(5)	ei sovelleta	ei sovelleta	bromatut difenyylietterit ^(**)	X ^(***)
	32534-81-9	ei sovelleta	pentabromidifenyylietteri (yhdisteet 28, 47, 99, 100, 153 ja 154) ^(*)	
(6)	7440-43-9	231-152-8	kadmium ja kadmiumyhdisteet	X
(7)	85535-84-8	287-476-5	C ₁₀₋₁₃ -kloorialkaanit ^(**)	X
(8)	470-90-6	207-432-0	klorfenvinfossi	
(9)	2921-88-2	220-864-4	klorpyrifossi (klorpyrifossietyyli)	
(10)	107-06-2	203-458-1	1,2-dikloorietaani	
(11)	75-09-2	200-838-9	dikloorimetaani	
(12)	117-81-7	204-211-0	di(2-etyyliheksyyli)ftalaatti (DEHP)	
(13)	330-54-1	206-354-4	diuroni	
(14)	115-29-7	204-079-4	endosulfaani	X
(15)	206-44-0	205-912-4	fluoranteeni ^(****)	
(16)	118-74-1	204-273-9	heksaklooribentseeni	X
(17)	87-68-3	201-765-5	heksaklooributadieeni	X
(18)	608-73-1	210-158-9	heksakloorisykloheksaani	X
(19)	34123-59-6	251-835-4	isoproturoni	
(20)	7439-92-1	231-100-4	lyijy ja lyijy-yhdisteet	
(21)	7439-97-6	231-106-7	elohopea ja elohopeayhdisteet	X
(22)	91-20-3	202-049-5	naftaleeni	
(23)	7440-02-0	231-111-14	nikkeli ja nikkeliyhdisteet	

Määrä	CAS-numero ⁽¹⁾	EU-numero ⁽²⁾	Prioriteettiaineen nimi ^(*)	Yksilöity vaaralliseksi prioriteetti- aineeksi
(24)	251 54-52-3	246-672-0	nonyylifenoli	X
	104-40-5	203-199-4	(4-nonyylifenoli) ^(*)	X
(25)	1806-26-4	217-302-5	oktyylifenoli	
	140-66-9	ei sovelleta	(4-(1,1',3,3'-tetrametylibutyli)-fenoli) ^(*)	
(26)	608-93-5	210-172-5	pentaklooribentseeni	X
(27)	87-86-5	231-152-8	pentakloorifenoli	
(28)	ei sovelleta	ei sovelleta	polyaromaattiset hiilivedyt	X
	50-32-8	200-028-5	(bentso(a)pyreeni)	X
	205-99-2	205-911-9	(bentso(b)fluoranteeni)	X
	191-24-2	205-883-8	(bentso(g,h,i)peryleeni)	X
	207-08-9	205-916-6	(bentso(k)fluoranteeni)	X
	193-39-5	205-893-2	(indeno(1,2,3-cd)pyreeni)	X
(29)	122-34-9	204-535-2	simatsiini	
(30)	ei sovelleta	ei sovelleta	tributyyliinayhdisteet	X
	36643-28-4	ei sovelleta	tributyyliinakationi	X
(31)	12002-48-1	234-413-4	triklooribentseenit	
(32)	67-66-3	200-663-8	trikloorimetaani (kloroformi)	
(33)	1582-09-8	216-428-8	trifluraliini	

⁽¹⁾ CAS: Chemical Abstracts Service.

⁽²⁾ EU-numero: Euroopassa kaupallisessa käytössä olevien kemiallisten aineiden luettelo (EINECS) tai Euroopassa ilmoitettujen kemiallisten aineiden luettelo (ELINCS).

^(*) Jos on valittu aineryhmä, tyypilliset yksittäiset ryhmän edustajat on lueteltu viitteellisinä parametreinä (suluissa ja ilman numeroa). Näiden aineryhmien osalta viitteelliset parametrit on määriteltävä analyttisellä menetelmällä.

^(**) Näihin aineryhmiin kuuluu tavallisesti useita yksittäisiä yhdisteitä. Tällä hetkellä soveltuvia viitteellisiä parametrejä ei voida antaa.

^(***) Ainoastaan pentabromidifenyyleetteri (CAS-numero 32534-81-9).

^(****) Fluoranteeni on luettelossa muiden vaarallisempien polyaromaattisten hiilivetyjen osoittimena."

NEUVOSTON PERUSTELUT

I JOHDANTO

Komissio antoi heinäkuussa 2006 ehdotuksensa direktiiviksi ympäristölaatumormeista vesipolitiikan alalla sekä direktiivin 2000/60/EY muuttamisesta.

Euroopan parlamentti antoi ensimmäisen käsittelyn lausuntonsa toukokuussa 2007 ⁽¹⁾.

Talous- ja sosiaalikomitea antoi lausuntonsa huhtikuussa 2007. Alueiden komitea ei ole antanut lausuntoa.

Neuvosto hyväksyi yhteisen kantansa 20. joulukuuta 2007.

II TAVOITE

Ehdotetulla direktiivillä on tarkoitus luoda ympäristölaatumormit direktiivin 2000/60/EY (vesipolitiikan puitedirektiivin) 16 artiklassa tarkoitetuille prioriteettiaineille ja tietyille muille pilaaville aineille.

III YHTEISEN KANNAN TARKASTELU

1. Yleistä

Joitakin Euroopan parlamentin ensimmäisen käsittelyn tarkistuksia on sisällytetty yhteiseen kantaan joko kokonaan, osittain tai periaatteellisesti. Siinä ei kuitenkaan ole otettu huomioon useimpia tarkistuksia, sillä neuvosto on komission kanssa yhtä mieltä siitä, että ne ovat tarpeettomia ja/tai epäasianmukaisia.

Yhteiseen kantaan on sisällytetty myös muita kuin Euroopan parlamentin ensimmäisen käsittelyn lausunnossa esitettyjä muutoksia. Seuraavassa on esitetty sisältöä koskevat muutokset. Sanamuotoon on lisäksi tehty muutoksia tekstin selkeyttämiseksi tai asetuksen yleisen johdonmukaisuuden varmistamiseksi.

2. Kohde ja määritelmät (1 ja 2 artikla)

1 artikla vastaa tarkistusta 20 siltä osin, että siinä selvennetään, että direktiivissä asetetaan ympäristölaatumormit hyvän kemiallisen tilan saavuttamiseksi vesipolitiikan puitedirektiivin säännösten ja tavoitteiden mukaisesti. Yhteiseen kantaan sisältyy uusi 2 artikla, jonka tarkoituksena on selventää, että direktiivissä sovelletaan vesipolitiikan puitedirektiivin määritelmiä.

3. Ympäristölaatumormit (3 artikla ja liite I)

3 artikla vastaa osittain tarkistuksia 21 ja 66 siltä osin, että sen 1 kohdassa selvennetään direktiiviehdotuksen yhteys vesipolitiikan puitedirektiiviin. Artikla vastaa osittain myös tarkistusta 26, sillä sen 2 kohdassa jäsenvaltioille annetaan mahdollisuus suorittaa aineiden seuranta eliöstössä tai sedimenteissä tietyin ehdoin.

3 artiklan 3 kohdassa selvennetään, että ympäristölaatumormien soveltamisen lisäksi jäsenvaltioiden tulisi toteuttaa niitä aineita koskeva pitkän aikavälin muutossuuntien analyysi, joita yleensä kerääntyy sedimentteihin ja/tai eliöstöön.

3 artiklan 4 kohtaan on lisätty viittaus REACH-asetukseen, joten se vastaa täysin tarkistusta 29.

3 artiklan 5 kohdassa säädetään valvonnan käsittävästä sääntelymenettelystä, sillä muutokset metallien valvontaa koskeviin yksityiskohtaisiin sääntöihin merkitsisivät muutosta direktiivin artiklaosaan.

⁽¹⁾ EUVL C 97, 28.4.2007, s. 3.

Liitteen I osa A vastaa tarkistusten 50 ja 51 tavoitteita siltä osin, että se yhdistää prioriteettiaineiden taulukon ja muita pilaavia aineita koskevan ympäristölaatu normien taulukon. Siinä kuitenkin selvennetään, että taulukoiden yhdistäminen ei merkitse muiden pilaavien aineiden luokittelemista prioriteettiaineiksi, mikä kumoaisi luokittelun, josta Euroopan parlamentti ja neuvosto ovat sopineet päätöksellä N:o 2455/2001/EY.

Liitteen I osa B vastaa osittain tarkistuksen 30 tavoitetta ja kokonaisuudessaan tarkistuksen 52 tavoitetta siltä osin, että se laajentaa soveltamisalaa ottamaan huomioon metallien taustapitoisuudet, ja näitä sääntöjä voitaisiin muuttaa komiteamenettelyllä. Se sisältää sovellettavia analyttisiä ja tilastollisia menetelmiä koskevan selvennyksen.

4. Sekoittumisvyöhykkeet (4 artikla)

4 artikla vastaa osittain tarkistuksia 35 ja 36 siltä osin, että siinä selvennetään, missä määrin sekoittumisvyöhykkeiden laajuuden tulee olla oikeasuhteinen ja että se on tarkistettava säännöllisesti. Yhteisessä kannassa käytetään termin "ylitysten siirtymäalueet" sijasta selkeämpää termiä "sekoittumisvyöhykkeet".

Yhteisessä kannassa ei määrätä komiteamenettelyn käytöstä. Komissio julkaisee sen sijaan ohjeet artiklan täytäntöönpanoa varten.

5. Selvitys päästöistä ja häviöistä (5 artikla)

Tarkistus 40 on otettu osittain 5 artiklaan. Neuvosto ei voi hyväksyä muita selvitystä koskevia tarkistuksia, sillä se katsoo, että ne aiheuttaisivat kohtuuttoman hallinnollisen lisärasitteen jäsenvaltioille, olisivat epäohdonmukaisia vesipolitiikan puitedirektiivin kanssa tai ovat tarpeettomia.

Yhteisessä kannassa ei tämänkään osalta määrätä komiteamenettelyn käytöstä. Komissio julkaisee sen sijaan ohjeet artiklan täytäntöönpanoa varten.

6. Valtioiden rajat ylittävä vesien pilaantuminen (6 artikla)

Yhteiseen kantaan on lisätty uusi artikla, jossa selvennetään jäsenvaltioiden velvoitteet valtioiden rajat ylittävän vesien pilaantumisen osalta. Se vastaa osittain tarkistuksia 24 ja 47.

7. Tarkistaminen (7 artikla)

Uudessa 7 artiklassa komissio velvoitetaan tarkastelemaan tarvetta toteuttaa erityisiä yhteisön laajuisia lisätoimia. Tämä vastaa osittain tai periaatteessa tarkistuksia 20, 32, 33 ja 45.

8. Liite II — Vesipolitiikan puitedirektiivin liitteen X muuttaminen

Neuvosto ei voi hyväksyä tarkistuksia 53–63 ja 70, joissa useita prioriteettiaineita ja muita pilaavia aineita luokiteltaisiin vaarallisiksi prioriteettiaineiksi. Se ei voi hyväksyä myöskään tarkistusta 65, jonka mukaisesti puitedirektiiviin lisättäisiin luettelo aineista, joita on tarkasteltava uudelleen niiden yksilöimiseksi mahdollisesti prioriteettiaineiksi tai vaarallisiksi prioriteettiaineiksi. Vesipolitiikan puitedirektiivin 16 artiklassa säädetään jo liitteen X säännöllisestä uudelleentarkastelusta. Neuvosto on komission kanssa yhtä mieltä siitä, että tarkastelun tulisi perustua ainoastaan tieteellisiin näkökohtiin.

Prioriteettiaineiden luetteloa ja myös uusien aineiden sisällyttämistä ja priorisoinnin perusteita tarkastellaan parhaillaan uudelleen vesipolitiikan puitedirektiivin yhteisen täytäntöönpanostrategian puitteissa. Komission on tarkoitus tarvittaessa esittää muutosehdotuksia luetteloon vesipolitiikan puitedirektiivin 16 artiklan 4 kohdassa uudelleentarkastelulle vahvistettujen määräaikaisten mukaisesti.

9. Muut asiat

Lisäksi yhteiseen kantaan:

- on lisätty vastaavuustaulukkoja koskeva teksti, joka vastaa paremmasta lainsäädännöstä tehdyn toimielinten välisen sopimuksen 34 kohtaa,
- on tehty tästä johtuvat muutokset johdanto-osan kappaleisiin sekä lisätty tarkistukset 1, 4, 7 (osittain), 14 (periaatteessa) sekä 73 (osittain).

IV LOPUKSI

Neuvosto katsoo, että yhteinen kanta on tasapainoinen kokonaisuus, joka noudattaa vesipolitiikan puite-direktiivin säännöksiä ja tavoitteita. Neuvosto odottaa kiinnostuneena Euroopan parlamentin kanssa käytäviä rakentavia keskusteluja, jotta direktiivin voitaisiin antaa lähiaikoina.
